

sparing, kommunerne og også de kommunale skatteydere. Vi har ikke glemt, at hr. Mogens Lykketoft i 1989-90 stillede forslag om en bruttoskat på 25 pct., der året efter blev bebudet forhøjet til 26 pct.

Bruttoskatten er en alt for stor fristelse for Socialdemokratiet. De skal have finansieret deres princip, nemlig at pengene skal fosse ud af de offentlige kasser til alle mulige og umulige formål, og derfor er Venstres holdning, at bruttoskatten skal afskaffes.

L 67 stemmer vi selvfølgelig også imod, fordi det jo er en konsekvens af forslaget om bruttoskat.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Man behøver ikke at have nogen vanvittig lang hukommelse i dansk politik for at kunne erindre, at i 1990 var Venstre og De Konservative sammen med Det Radikale Venstre medforlagsstiller til en ganske vidtgående skatteændring, der indebar oprettelsen af arbejdsmarkedsbidrag.

Jeg vil gerne høre fru Charlotte Antonsen, om Venstre har skiftet holdning på det område, og hvornår det i så fald er sket, for det er helt oplagt, at Venstre ikke tør tage ansvaret for de forslag, de fremsatte for mindre end 7 år siden.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Forslaget her har, som det fremgår med al mulig tydelighed i dag – endnu mere i dag, end det gjorde i 1994 – intet at gøre med arbejdsmarkedsbidrag. Det er simpelt hen en skatteforhøjelse. Det er et forsøg på at skjule for den danske befolkning, hvor stort og hvor højt skattetrykket reelt er, og derfor lader man nogle af pengene til skattekonten blive indkrævet af arbejdsgivere og forsikringselskaber og andre, så borgerne ikke har et samlet overblik over skattetrykket.

Det er rigtigt, at regeringen oprindeligt sagde, at vi skulle have en model, der mindede om den, som andre europæiske lande har, hvor sociale udgifter betales direkte af arbejdsgiver og arbejdstager, men realiteten er jo, at man har fjernet grænsen mellem fondene. Man hiver nu 9 mia. kr. ud.

Realiteten er, at det er en simpel skat, og man kan lettere skrue på den, for så længe den kun er 8 pct., ser det jo ikke så slemt ud. Og så ser vi så også her ved finanslovforhandlingerne, hvordan der kommer forslag om at øge den yderli-

gere, så det har intet med arbejdsmarkedsbidrag at gøre.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Det kan da godt være, fru Charlotte Antonsen siger, det ikke har noget med arbejdsmarkedsbidrag at gøre, men det hedder faktisk arbejdsmarkedsbidrag, og hvis fru Charlotte Antonsen ikke mener, det er sådan et, så må vi sige, hvis dette er fakta, så benægter jeg fakta. Men det er faktisk et arbejdsmarkedsbidrag.

Men fru Charlotte Antonsen svarede ikke på mit spørgsmål, om Venstre ikke var medforlagsstiller til en lignende ordning i efteråret 1990. Ja eller nej?

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Dette er en bruttoskat, og det har vi ikke været medforlagsstiller til.

Gitte Seeberg (KF):

Må jeg starte med at slutte mig til fru Charlotte Antonsens indledende bemærkninger om valg af den socialdemokratiske ordfører. Vi havde jo regnet med, det var hr. Jacob Buksti.

Men regeringen lægger med lovforslagene L 66 og L 67 op til flere grundlæggende ændringer af arbejdsmarkedsfondene samt forhøjelser af arbejdsmarkedsbidraget i 1997 til 8 pct. og en nedregulering af satsreguleringsprocenten til 1 pct. i 1997.

Fra konservativ side må vi kraftigt afvise de foreslåede lovændringer. Målet med forslaget – at stramme finanspolitikken, så underskuddet på de offentlige finanser fjernes – er vi ikke uenige i, men at løse problemet gennem nye skatteforhøjelser er helt uacceptabelt. Det er ikke skatteforhøjelser, der er brug for i dansk økonomi. Tværtimod.

Regeringen burde i stedet rette øjnene mod besparelser og de offentlige udgifter. Der er mange, rigtig mange områder, hvor man kunne spare, hvis målet er en stramning af finanspolitikken og en fjernelse af underskuddet på de offentlige finanser. Gennemføres regeringens forslag, vil arbejdsmarkedsbidragens størrelse frit kunne fastsættes af regeringen i dens finanslovforslag på baggrund af budgetterede udgifter i fondene. Der bliver jo tale om et fait accompli, og at regeringen reelt kan bruge arbejdsmarkedsbidragene som en uendelig skatteskrue. Det vil vi fra konservativ side kraftigt advare imod.